

КНИГА V.

ГЛАВА 1.

СЪНЪТЪ НА АРБАКА.

Странно посѣщеніе и едно донесено нему извѣстіе.

По срѣдъ най-страшны предзнаменованія са свърши уреченната нощ, която предшествуваше на деня на свирѣбитѣ увеселенія на цирка, и блѣдава са поевн зората на послѣдния день на Помпея. Съ сячко туй атмосферата бѣше тиха и топла по-вече отъ обыкновенното, доро и удушлива защото тънка една мъгла са простираше неподвижно надъ лѣсовѣтѣ и долинытѣ на пространната Кампанія. И рыбастьтѣ който отъ заранѣта са занимаваше съ мрежытѣ си съгледваше съ очудванье че ако и да бѣше безвѣтріе но морскытѣ вълны са клатахж като че всахж да са оттеглжтѣ отъ прибрежіето. Между туй великолѣпната рѣка Сарна, на която леглото напрзно бы днесь потърсилъ пѣтникѣтѣ, струеше быстрытѣ си воды по-срѣдъ цвѣтястытѣ ливады и веселытѣ живѣлица на богатата Помпея, но оставяше отъ дирѣ се едно глухо и страшно ехтенье. Кулытѣ и червенытѣ на древныя онзи градъ колонады конто носяхж на себе си начертаны укореніята на вѣковегѣ, стѣлповетѣ на помногото храмове и высококрагныйтѣ пазарь знаменитѣ ради многото си олтари, са иссачахж надъ равнотемната онѣзи мъгла. А подалець върховетѣ на околнытѣ горы гордо издигжыты надъ околнытѣ мъгли сливахж цвѣта си съ цвѣта на утрянната небесна твърдь. И онзи облакъ, който много дни са подигае на върха на Везувій, и той са бѣ изгубилъ, и гордата и грамадна глава на гората престанж отъ да гледа навжсено на околнытѣ природны красоты.

Ако и да бѣше еще рано, но вратята на къщята на Помпея бѣхж вече отворены; множество колесницы и всадницы идяхж отъ сѣкждѣ и живытѣ и веселы вѣкове на пѣтницытѣ облечены като на празникъ чувахж са надалець; улыцытѣ кипяхж отъ гражданы и чужденцы дошлы отъ околнытѣ села и градове щото ввредѣ около арената са сбирахж купчины отъ хора отъ сѣко званіе, шумны и пѣстроразмѣсены.

Пространството на цирка бѣше много широко сравнително съ величинната на града, защото той можеше да смѣсти въ себе си почти сячкытѣ жители но въ извъредны случаи толкози бѣше мно-